

skade. Det Offentlige vil heller ikke paatage sig at erstatte den Skade, som lides, naar Sygdom overfalder Kreaturer (Mobbjgelse). Nei paa ingen Maade; det sker kun, naar det er en saadan Sygdom, som ved sin Smitfomhed er skadelig, da bliver det en ganske anden Sag; men en Sygdom kan være meget ødelæggende, fordi den ikke er smitsom. Jeg siger altsaa, at jeg betragter det Princip, der er nedlagt i Loven, som et feilagtigt Princip, og ligeledes — som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) sagde —, det Princip, der er nedlagt i Loven med Hensyn til Beregningen af Erstatning. Naar jeg alligevel mener, at Loven kan være brugelig for Kjøbstædernes og Kjøbenhavnns Vedkommende, saa ligger det deri, at man undertiden af Hensyn til de praktiske Forhold maa afvige fra, hvad der ellers er det strengt Principrigtige. For mig er det Principrigtige dette, at der aldrig paabyrdes det Offentlige nogen Erstatning for den Slags Skade, som der her er Tale om; men af Hensyn til Sammenpakningen i Byerne kan det alligevel være rigtig, at Byen tager en vis Del af Byrden paa sig overfor den Enkelte. Der er talt Meget om, hvorvidt der var Assuranceselskaber, som vilde tage denne Sag under sig og assurere Folk for den Slags Skade. Grunden, hvorfor de hidtil ikke ere fremkomne, ligger vistnok simpelt hen deri, at de ikke have været fornødne. Der har ikke været følt Trang dertil; begynder denne Trang først at føles, saa vilde de ganske sikkert ogsaa nok blive oprettede. Der er sagt af den ærede Justitsminister, at en Mand kunde jage Folk bort, naar de uberettiget kom ind paa hans Eiendom ved saadan Leilighed; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det vist vil falde meget vanskeligt for en Mand at skjelne inellem dem, som komme med Berettigelse, og dem, som komme uberettigede ind paa hans Eiendom ved en saadan Leilighed, hvor der undertiden er mange hundrede Mennecker tilstede, og det oveni købet er om Natten. Jeg tror ikke, at man kan gjøre den Slags Argumenter gjældende paa dette Omraade. Dernæst blev der fremfat den Ytring, at Sæd paa Marken ikke skulde være Løsøre. Jeg veed ikke rettere, end at alle de Assuranceselskaber, som jeg kjender, assurere Sæd paa Marken lige saa vel som Løsøre.

Albretsen: Det, hvorfor jeg har taget Ordet, er for at gjøre en Bemærkning overfor den høitærede Minister. De Bemærkninger, som jeg før fremkom med, gjorde jeg kun for at oplyse det Kjendskab, som jeg har til, hvorledes de 3 å 4 Brandassuranceselskaber, som jeg er kjendt med, erstatte. Det gjør mig ondt, at den høitærede Minister har misforstaaet mig. Det var naturligvis min Mening, at hvad der blev beskafiget paa Marker eller paa Frugttræer og Haver osv., blev yderligere erstatet foruden det

egentlig Brændte, som var assureret, og det er naturligvis det, der menes med Lovforslaget, at dette skulde erstatte paa den Maade, som Lovforslaget foreskriver. Det er imidlertid min Mening, at det bliver erstatet af Brandassuranceselskaberne, og de Brandassuranceselskaber, som jeg har Kjendskab til, erstatte alle en saadan Skade. Jeg kan saaledes nævne et Exempel fra forrige Efteraar fra det Selskab, som jeg er Representant for. Der brændte nogen Sæd, som laa paa Marken, og for at kunne slukke Ilden, skulde Slutningskorpset passere ad en Markvei forbi en Husmands Jord, inden det kom til Brandstedet. Da det var en daarlige Vej, og da det var en mørk Nat, kom det til at kjøre ind paa Marken og gjorde Skade der langs hele Veien. Den Mand, som Marken tilhørte, var Medlem af det Selskab, som jeg repræsenterer, og Skaden blev taxeret og Erstatning givet. Saaledes have vi erstatet Alt, hvad der er kommet Begjæring til os om, enten det har været Sæd paa Marken eller andre Ting, naar Cierne have været Medlemmer af vort Forsikringselskab. Naar den høitærede Minister har forstaaet mine tidligere Udtalelser, som om jeg mente, at vi blot erstatte Løsøre, da er dette en Misforstaaelse. De andre Selskaber, som jeg kjender, erstatte som sagt ogsaa saadan Skade, og jeg finder derfor ikke, at der paa Landet er nogen Trang til den her foreslaede Bestemmelse.

Ordføreren: Jeg skal ikke forlange Diskussionen meget; men der er dog fremkommet adskillige Bemærkninger, som jeg ikke kan Andet end modsig. Der er fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og ligeledes fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) yttret Tvivl om, hvorledes Forholdet skulde opfattes, naar Skaden stete i en anden Kommune end der, hvor Branden fandt Sted. Hvis det Vædringsforslag, som vi have stillet, bliver vedtaget, vil der komme til at staa: „Stedets Kommunekasse“, hvorved vi have forstaaet Kommunekassen paa det Sted, hvor Skaden sker. Det blev ogsaa anført af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds, at saadan Skade, som foranlediges derved, at Elementerne komme i Virksomhed, erstatte ikke; men det er jo heller ikke det Offentlige, der foranstalter eller foranlediger denne Skade. Men en Privatmand kan ikke forhindre, at man kjører ind og bryder Gul paa hans Hegn eller kjører ind over hans Marker og Haver, uden at dette for ham har den mindste Nytte; thi det Offentlige paabyrder, at det skal ske. Der er dernæst sagt, at Skaden kunde afhjælpes af Frivillighedens Vej. Ja, dette skulde man tro; men naar der er hængaaet saa lang en Tid, siden Opmærksomheden er bleven henvendt herpaa, uden at dette, efter hvad der er mig vitterligt, er sket endnu, saa synes jeg ikke, at man kan have Tro til, at det vil ske.